

พระราชบัญญัติ

เครื่องหมายการค้า

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยให้คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔

(๒) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๔

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม

ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรง ของวัตถุหรือสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ดีอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

“**เครื่องหมายการค้า**” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้ เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของ เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

“**เครื่องหมายบริการ**” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้ เป็นที่หมาย หรือเกี่ยวข้องกับบริการเพื่อแสดงว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายของ เจ้าของเครื่องหมายบริการนั้นแตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น

“**เครื่องหมายรับรอง**” หมายความว่า เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมาย รับรอง ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือ คุณลักษณะอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือ คุณลักษณะอื่นใดของบริการนั้น

“**เครื่องหมายร่วม**” หมายความว่า เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมาย บริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกัน หรือโดยสมาชิกของ สมาคม สหกรณ์สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคลหรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

“**ผู้ได้รับอนุญาต**” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติ นี้ จากเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ได้จดทะเบียนแล้วให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการนั้น

“**พนักงานเจ้าหน้าที่**” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“**นายทะเบียน**” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“**อธิบดี**” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

“**คณะกรรมการ**” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

“**รัฐมนตรี**” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

เครื่องหมายการค้า

ส่วนที่ ๑

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๖ เครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้ ต้องประกอบด้วย ลักษณะดังต่อไปนี้

ลักษณะอันพึงรับ
จดทะเบียน

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้

และ

(๓) ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้ว

มาตรา ๗ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น

เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามิใช่ลักษณะบ่งเฉพาะ

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยพานิช หรือชื่อ

ในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ลักษณะ
บ่งเฉพาะ

(๓) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ หรือตัวหนังสือ ตัวเลข หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๔) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียนหรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

(๕) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้วหรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามีแล้ว

(๖) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (๑) หรือ (๒) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่ามิมีลักษณะบ่งเฉพาะ

มาตรา ๘ เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้รับจดทะเบียน

ลักษณะต้องห้าม
จดทะเบียน

(๑) ตราแผ่นดิน พระราชลัญจกร ลัญจกรในราชการ ตราจักรี ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตราประจำตำแหน่ง ตราประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือตราประจำจังหวัด

(๒) ธงชาติของประเทศไทย ธงพระอิสริยยศ หรือธงราชการ

(๓) พระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย พระปรมาภิไธยย่อ พระนามาภิไธยย่อหรือนามพระราชวงศ์

(๔) พระบรมฉายาลักษณ์ หรือพระบรมสาทิสลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ พระราชินีหรือรัชทายาท

(๕) ชื่อ คำ ข้อความ หรือเครื่องหมายใด อันแสดงถึงพระมหากษัตริย์ พระราชินีรัชทายาท หรือพระราชวงศ์

(๖) ธงชาติหรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ ธงหรือเครื่องหมายขององค์การระหว่างประเทศ ตราประจำประมุขของรัฐต่างประเทศ เครื่องหมายราชการและเครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพสินค้าของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศหรือชื่อและชื่อย่อของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

(๗) เครื่องหมายราชการ เครื่องหมายกาชาด นามกาชาด หรือกาเจนีวา

(๘) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายอื่นใดอันได้รับเป็นรางวัลในการแสดงหรือประกวดสินค้าที่รัฐบาลไทย ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศได้จัดให้มีขึ้น เว้นแต่ผู้ขอตระเบียนจะได้รับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายเช่นนั้น เป็นรางวัลสำหรับสินค้านั้นและใช้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้านั้น แต่ทั้งนี้ ต้องระบุปฏิทินที่ได้รับรางวัลด้วย

(๙) เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนโยบาย

(๑๐) เครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือคล้ายกับเครื่องหมายดังกล่าว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าไม่ว่าจะได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม

(๑๑) เครื่องหมายที่คล้ายกับ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)

(๑๒) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๑๓) เครื่องหมายอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ การขอตระเบียนเครื่องหมายการค้านั้น จะขอตระเบียนสำหรับสินค้าเฉพาะอย่างในจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันก็ได้ แต่ต้องระบุรายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดเจน

รายการสินค้า

คำขอตระเบียนฉบับหนึ่ง จะขอตระเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันมิได้ การกำหนดจำพวกสินค้า ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ เครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้นั้น ผู้ขอจดทะเบียน สถานที่ติดต่อ เพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าอันหรือตัวแทน ต้องมีสำนักงานหรือสถานที่ที่นายทะเบียนสามารถติดต่อได้ตั้งอยู่ในประเทศไทย

มาตรา ๑๑ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่าง ประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า หากคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นไปตามที่กำหนดในอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศดังกล่าว ให้ถือว่าคำขอดังกล่าวเป็นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้นายทะเบียนมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ขอจดทะเบียน มาให้ถ้อยคำ หรือทำ คำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใดเกี่ยวกับการขอจดทะเบียน เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณาได้

(๒) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแปลเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการขอ จดทะเบียนที่เป็นภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย ให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลา ที่เห็นสมควร

(๓) เชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หากผู้ขอจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตาม (๑) หรือ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ขอจด ทะเบียนนั้นนายทะเบียนเห็นว่า

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้ จดทะเบียนไว้แล้ว หรือ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า

ถ้าเป็นการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียว หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามึลักษณะอย่างเดียวกัน ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น จะใช้สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามึลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมายหนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่
ในระหว่างการขอจดทะเบียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเหมือนกันหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้
เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

อาจทำให้
สับสนหรือ
หลงผิด

มาตรา ๑๕ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า

(๑) ส่วนหนึ่งส่วนใดอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใดไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือ

(๒) การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดไม่ชอบด้วยมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตาม
มาตรา ๑๑

สั่งให้แก้ไข
เปลี่ยนแปลง

ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น แก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๖ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใด ทั้งเครื่องหมายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้า นั้น ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

ไม่รับจด
ทะเบียน

มาตรา ๑๗ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียน รายใดหากพิจารณาทั้งเครื่องหมายแล้ว มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตาม มาตรา ๖ แต่เครื่องหมายการค้ารายนั้นมีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วน เป็นสิ่งที่ใช้ กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวกอันไม่ควรให้ผู้ขอจด ทะเบียนรายหนึ่งรายใดถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวก็ดี หรือมีลักษณะไม่บังเฉพาะ กิติ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

แสดงปฏิเสธ

(๑) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว ในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๒) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงปฏิเสธอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่า จำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศ กำหนดสิ่งที่นายทะเบียนเห็นว่า เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้า บางอย่างหรือบางจำพวก

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจด ทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๘ ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ให้เป็นที่สุด

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ ถูกต้องแล้วให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายนั้นต่อไป

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

สิทธิอุทธรณ์
ของผู้จดทะเบียน

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับ คำขอจดทะเบียนรายนั้นต่อไป

มาตรา ๑๙ ถ้าผู้จดทะเบียนมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และมีได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี หรือถ้าผู้จดทะเบียนได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แต่มิได้ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๘ วรรคสาม ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

การได้ปฏิบัติ
ตามคำสั่ง
นายทะเบียน

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียน หลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่า เหมือนกัน หรือที่นายทะเบียนเห็นว่าคล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือ หลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้สำหรับสินค้า จำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน ผู้จดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกย่อมเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียน เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น

คำขอรายแรก
เป็นผู้ได้สิทธิ

มาตรา ๒๑ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตาม มาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็เป็น เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจด ทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือ แจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนขอจดทะเบียนนั้นมิได้เหมือน หรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนาย

ผู้ขอฯ เห็นว่า
ไม่เหมือน
หรือคล้าย

ทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าบางรายเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ แต่เครื่องหมายการค้าบางรายมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจดทะเบียนก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่เข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณีและให้รอการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้และคำขอจดทะเบียนที่ถูกต้องนั้นไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าปรากฏว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ แล้ว หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนรายนั้นและผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนให้รอการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า

รอการ
จดทะเบียน

ถ้าปรากฏว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ละทิ้งคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๑๙ ทุกราย

(๑) ในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนรายที่นายทะเบียนให้รอการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งหลายราย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า

(๒) ในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนรายที่นายทะเบียนให้รอการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งเพียงรายเดียว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๙

มาตรา ๒๓ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตาม
มาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นทุกรายเข้าข่าย
มาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และ
รอกการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือ
แจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑
วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้รอกการ
จดทะเบียน
ทุกราย

ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นหลายรายได้ปฏิบัติ
ตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗แล้ว หรือได้อุทธรณ์ตาม
มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียน
ไม่ถูกต้องให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔
และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าปรากฏว่า
มีผู้จดทะเบียนเหล่านั้นเพียงรายเดียวที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตาม
มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และ
คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียน
มีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไปตาม
มาตรา ๒๙

มาตรา ๒๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของ
นายทะเบียนตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ วรรคสองหรือวรรคสาม (๑)
หรือมาตรา ๒๓ วรรคสอง ให้ผู้จดทะเบียนซึ่งได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวตกลง
กันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น
แต่ผู้เดียว และให้ผู้จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียน
ทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าวว่าจะตกลงกันได้หรือไม่

ตกลงให้
รายหนึ่ง
รายใดเป็น
ผู้จดทะเบียน

หมวด ๑
เครื่องหมายการค้า
ส่วนที่ ๑
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๖ เครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้ ต้องประกอบด้วย ลักษณะอันพึงรับ
จดทะเบียน
ลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- (๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้

และ

(๓) ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้ว

มาตรา ๗ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น

เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้น ลักษณะ
บ่งเฉพาะ
โดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ หรือตัวหนังสือ ตัวเลข หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๔) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียนหรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

(๕) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้วหรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามีแล้ว

(๖) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (๑) หรือ (๒) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่ามียุทธลักษณะบ่งเฉพาะ

มาตรา ๘ เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้รับจดทะเบียน

ลักษณะต้องห้าม
จดทะเบียน

(๑) ตราแผ่นดิน พระราชลัญจกร ลัญจกรในราชการ ตราจักรี ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตราประจำตำแหน่ง ตราประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือตราประจำจังหวัด

(๒) ธงชาติของประเทศไทย ธงพระอิสริยยศ หรือธงราชการ

(๓) พระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย พระปรมาภิไธยย่อ พระนามาภิไธยย่อหรือนามพระราชวงศ์

(๔) พระบรมฉายาลักษณ์ หรือพระบรมสาทิสลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ พระราชินีหรือรัชทายาท

(๕) ชื่อ คำ ข้อความ หรือเครื่องหมายใด อันแสดงถึงพระมหากษัตริย์ พระราชินีรัชทายาท หรือพระราชวงศ์

(๖) ธงชาติหรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ ธงหรือเครื่องหมายขององค์การระหว่างประเทศ ตราประจำประมุขของรัฐต่างประเทศ เครื่องหมายราชการและเครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพสินค้าของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศหรือชื่อและชื่อย่อของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

(๗) เครื่องหมายราชการ เครื่องหมายกาชาด นามกาชาด หรือกาเจนีวา

(๘) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายอื่นใดอันได้รับเป็นรางวัลในการแสดงหรือประกวด สินค้าที่รัฐบาลไทย ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศได้จัดให้มีขึ้น เว้นแต่ผู้จดทะเบียนจะได้รับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตร หรือ เครื่องหมายเช่นนั้น เป็นรางวัลสำหรับสินค้านั้นและใช้เป็นส่วนหนึ่งของ เครื่องหมายการค้าานั้น แต่ทั้งนี้ ต้องระบุปีปฏิทินที่ได้รับรางวัลด้วย

(๙) เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ ประชาชนหรือรัฐประศาสนบาย

(๑๐) เครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือคล้ายกับเครื่องหมายดังกล่าว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม

(๑๑) เครื่องหมายที่คล้ายกับ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)

(๑๒) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๑๓) เครื่องหมายอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะขอจดทะเบียน สำหรับสินค้าเฉพาะอย่างในจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันก็ได้ แต่ต้องระบุ รายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดเจน

รายการสินค้า

คำขอจดทะเบียนฉบับหนึ่ง จะขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันมิได้ การกำหนดจำพวกสินค้า ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ เครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้นั้น ผู้จดทะเบียน เพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นหรือตัวแทน ต้องมีสำนักงานหรือสถานที่ที่นาย ทะเบียนสามารถติดต่อได้ตั้งอยู่ในประเทศไทย

สถานที่ติดต่อ

มาตรา ๑๑ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า หากคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นไปตามที่กำหนดในอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศดังกล่าว ให้ถือว่าคำขอดังกล่าวเป็นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์การ
ขอจดทะเบียน

มาตรา ๑๒ ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้นายทะเบียนมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ขอจดทะเบียน มาให้ถ้อยคำ หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใดเกี่ยวกับการขอจดทะเบียน เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณาได้

อำนาจ
นายทะเบียน

(๒) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแปลเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการขอจดทะเบียนที่เป็นภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย ให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(๓) เชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หากผู้ขอจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตาม (๑) หรือ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นนายทะเบียนเห็นว่า

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือ

นายทะเบียน
เห็นว่าเหมือน
หรือคล้าย

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า

ถ้าเป็นการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียว หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามียุทธลักษณะอย่างเดียวกัน ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น จะใช้สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามึลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมายหนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการขอจดทะเบียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเหมือนกันหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

อาจทำให้
สับสนหรือ
หลงผิด

มาตรา ๑๕ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า

(๑) ส่วนหนึ่งส่วนใดอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใดไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือ

(๒) การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดไม่ชอบด้วยมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑

สั่งให้แก้ไข
เปลี่ยนแปลง

ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น แก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๖ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใดทั้งเครื่องหมายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้านั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

ไม่รับจด
ทะเบียน

มาตรา ๑๗ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใดหากพิจารณาทั้งเครื่องหมายแล้ว มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตาม

แสดงปฏิเสธ

มาตรา ๖ แต่เครื่องหมายการค้ารายนั้นมีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วน เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวกอันไม่ควรให้ผู้จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวก็ดี หรือมีลักษณะไม่บ่งเฉพาะก็ดี ให้นายทะเบียนมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสธรว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว ในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสธอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่า จำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศ กำหนดสิ่งที่นายทะเบียนเห็นว่า เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้า บางอย่างหรือบางจำพวก

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๔ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ให้เป็นที่สุด

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ ถูกต้องแล้วให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายนั้นต่อไป

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายนั้นต่อไป

สิทธิอุทธรณ์
ของผู้จดทะเบียน

มาตรา ๒๑ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตาม
มาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็เป็น
เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจด
ทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือ
แจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้ขอจดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าของตนขอจดทะเบียนนั้นมิได้เหมือน
หรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนาย
ทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง
คำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

ผู้ขอฯ เห็นว่า
ไม่เหมือน
หรือคล้าย

มาตรา ๒๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของ
นายทะเบียนตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ วรรคสองหรือวรรคสาม (๑)
หรือมาตรา ๒๓ วรรคสอง ให้ผู้ขอจดทะเบียนซึ่งได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวตกลง
กันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้ขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น
แต่ผู้เดียว และให้ผู้ขอจดทะเบียนรายหนึ่งรายใดมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียน
ทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าวว่าจะตกลงกันได้หรือไม่

ตกลงให้
รายหนึ่ง
รายใดเป็น
ผู้ขอจดฯ

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาตาม
มาตรา ๒๔ ว่า ผู้ขอจดทะเบียนตกลงกันได้แล้วว่าจะให้รายใดเป็นผู้ขอจดทะเบียน
ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนของผู้ขอจดทะเบียนรายนั้น
ต่อไปตามมาตรา ๒๙

ประกาศ
โฆษณา
หลังการ
ตกลง

ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๔
ว่า ผู้ขอจดทะเบียนตกลงกันไม่ได้ หรือมิได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
ของผู้ขอจดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนไว้เป็นรายแรก หรือเป็นรายแรก

ในบรรดาผู้จดทะเบียนซึ่งยังมีได้ละทิ้งคำขอจดทะเบียน แล้วแต่กรณี ต่อไป
ตามมาตรา ๒๙

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียน
ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ แล้ว ถ้ามีผู้จดทะเบียนรายอื่นยื่นคำขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกับเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียน
เหล่านั้น หรือที่นายทะเบียนเห็นว่าคล้ายกับเครื่องหมายการค้าเหล่านั้น
จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือ
แหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน
ที่นายทะเบียนเห็นว่ามียุทธลักษณะอย่างเดียวกัน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับคำขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้า นั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนนั้น
ทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ไม่รับ
คำขอจด
เมื่อคล้ายกับ
เครื่องหมาย
ที่มีการตกลงไว้

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือ
คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา ๑๓ หรือ
ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐
ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามียุทธ
ลักษณะอย่างเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้
มาแล้วด้วยกันโดยสุจริตหรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน
นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน
ดังกล่าวให้แก่

ยื่นคำขอ
จดทะเบียน
ไว้นอก
ราชอาณาจักร

เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการ
ใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควร
กำหนดก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียน
และเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิ
อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

ผู้เข้ามาโดยสุจริต

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๒๘ บุคคลใดได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้
นอกราชอาณาจักรถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร
ภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอก
ราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรกเป็นวันที่ได้ยื่นคำขอใน
ราชอาณาจักรก็ได้ หากบุคคลนั้นมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ยื่นคำขอ
จดทะเบียน
ไว้นอกราช-
อาณาจักร

(๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ใน
ประเทศไทย

(๒) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่าง
ประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือ

(๓) มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้สิทธิในทำนองเดียวกันแก่บุคคล
สัญชาติไทยหรือ นิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(๔) มีภูมิลำเนา หรือประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างจริงจัง
ในประเทศไทยหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่าง
ประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นเป็นครั้งแรกนอก
ราชอาณาจักรถูกปฏิเสธ หรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนถอนคืนหรือละทิ้งคำขอ บุคคล
ดังกล่าวจะขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งไม่ได้

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ถูกปฏิเสธ หรือ
คำขอที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนถอนคืนหรือละทิ้งตามวรรคสองนอกราชอาณาจักรซ้ำอีก
ภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอก
ราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลซึ่งยื่นคำขอดังกล่าวจะขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งได้
เมื่อ

(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสามยังมิได้มีการขอใช้
สิทธิในการระบุนยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ

(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสามไม่อาจดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ

(๓) การอุทกปฏิเสธ ถอนคืน หรือถูกละทิ้งในครั้งแรกมิได้มีการเปิดเผยต่อสาธารณชน

มาตรา ๒๘ ทวิ ในกรณีที่มีการนำสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าได้ออกแสดงในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศที่จัดขึ้นในประเทศไทยหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย โดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทย หรือประเทศที่เป็นภาคีดังกล่าวจัดขึ้นหรือรัฐบาลไทย รับรองการจัดงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศนั้น เจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวอาจขอใช้สิทธิตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งได้ ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่นำออกแสดงในงานแสดงสินค้าดังกล่าวในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้นำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าดังกล่าวออกแสดงหรือวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าครั้งแรกนอกราชอาณาจักรแล้วแต่วันใดจะเกิดขึ้นก่อน แต่ทั้งนี้ การยื่นคำขอดังกล่าวต้องไม่เป็นการขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘

การนำสินค้า
ออกแสดง

การจัดงานแสดงสินค้าที่จะถือเป็นงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศและการขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๒

การรับจดทะเบียนและผลแห่งการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๒๙ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นควรรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น

ประกาศโฆษณา

การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้ารายใดตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แล้ว หากปรากฏแก่นายทะเบียน
ในภายหลังว่า เครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตาม
มาตรา ๖ กิติ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตาม
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ อันจำเป็นจะต้องเพิกถอนคำสั่งให้ประกาศโฆษณา
คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นก็ดี ถ้ายังมีได้จดทะเบียนเครื่องหมาย
การค้ารายนั้น ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและมีหนังสือแจ้งคำสั่ง
ให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบพร้อมด้วยเหตุผลโดยไม่ชักช้า

สั่งเพิกถอน
หลังประกาศ
โฆษณา

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนตามวรรคหนึ่ง หลังจากที่ได้มีประกาศ
โฆษณาคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๒๙ แล้ว ให้ประกาศโฆษณาคำสั่งเพิกถอนนั้น
ด้วยตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน
ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
แจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนมิได้อุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่
ผู้ขอจดทะเบียนได้อุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัย
อุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอ
จดทะเบียนดังกล่าวต่อไปได้

อุทธรณ์คำสั่ง
เพิกถอนหลัง
ประกาศโฆษณา

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน
ไม่ถูกต้องให้นายทะเบียน

(๑) ดำเนินการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น
ต่อไป ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ก่อนที่จะมี
ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๒๙

(๒) ดำเนินการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นใหม่ในกรณีที่ได้มีการประกาศโฆษณาคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคสองแล้ว

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองหรือวรรคสามให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๐ หลังจากที่ได้มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ แล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนนั้นให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า

หนังสือแจ้ง
คำสั่งเพิกถอน
แก่ผู้คัดค้าน

มาตรา ๓๓ ในกรณีตามมาตรา ๓๒ ถ้านายทะเบียนยังมิได้มีคำวินิจฉัยคำคัดค้านนั้น ให้ออกการวินิจฉัยไว้ก่อน จนกว่าจะพ้นกำหนดเวลาการอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๑ วรรคสองหรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

วินิจฉัย

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ ถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า คำสั่งเช่นนี้ให้เป็นที่สุด

คำอุทธรณ์
คำสั่งเพิกถอน

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนดำเนินการวินิจฉัยคำคัดค้านนั้นต่อไป

มาตรา ๓๔ ในกรณีตามมาตรา ๓๒ ถ้านายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยคำคัดค้านนั้นแล้ว และมีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗ ให้นายทะเบียนแจ้งให้คณะกรรมการทราบและให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

นายทะเบียน
มีคำวินิจฉัย
คำคัดค้าน

มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า รายใดตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตาม

ยื่นคำคัดค้าน

มาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน
การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ ให้นายทะเบียน
ส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้จดทะเบียนโดยไม่ชักช้า

ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด
โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้ง
นั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า

ยื่นคำโต้แย้ง

ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนมิได้ดำเนินการตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้จดทะเบียน
ทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียน

ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียน
ทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้อภัยค่า ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หาก
ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับ
แต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตาม
หลักฐานที่มีอยู่

มาตรา ๓๗ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้มีหนังสือแจ้ง
คำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียน
ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนาย
ทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า

อุทธรณ์
คำวินิจฉัยของ
นายทะเบียน

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้มีหนังสือแจ้ง
คำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
โดยฟ้องคดีต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการ

อุทธรณ์
คำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการ

การฟ้องคดีตามวรรคสอง จะกระทำต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามขั้นตอนตาม
มาตรา ๓๗ วรรคสองแล้ว

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีได้มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนภายใน
กำหนดเวลาตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือมิได้มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของ
นายทะเบียนหรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี เป็นที่สุด

ไม่ได้อุทธรณ์
ในกำหนดเวลา

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ กิติ หรือมีการคัดค้าน
ตามมาตรา ๓๕ แต่ได้มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ผู้ขอจดทะเบียน
เป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียนกิติ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
นั้นได้

เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นาย
ทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจด
ทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่
ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

ไม่มีการ
คัดค้าน

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้คัดค้านตามมาตรา ๓๕ เป็นผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจด
ทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ตนคัดค้านนั้น
และมีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดว่าผู้คัดค้านมีสิทธิดีกว่าผู้ถูกคัดค้าน
ถ้าเครื่องหมายการค้าที่คัดค้านขอจดทะเบียนนั้นมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตาม
มาตรา ๖ และการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นถูกต้องตามบทบัญญัติแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น ตามวิธีการที่
กำหนดในกฎกระทรวง โดยไม่ต้องประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมาย
การค้าของผู้คัดค้านอีก

ผู้คัดค้าน
มีสิทธิดีกว่า
ผู้ถูกคัดค้าน

<p>มาตรา ๔๒ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๘ ทวิ ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักรเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น</p>	วันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
<p>มาตรา ๔๓ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ให้นายทะเบียนออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่ผู้จดทะเบียนตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ถ้าหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหายเจ้าของเครื่องหมายการค้าจะยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญดังกล่าวต่อนายทะเบียนก็ได้</p> <p>การออกใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	การออกหนังสือสำคัญ
<p>มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ผู้ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า เป็นผู้มียุติแต่เพียงผู้เดียวในอันที่จะใช้เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้</p>	สิทธิแต่เพียงผู้เดียว
<p>มาตรา ๔๕ เครื่องหมายการค้าอันได้จดทะเบียนไว้โดยมิได้จำกัดสินนี้ ให้ถือว่าได้จดทะเบียนไว้ทุกสิน</p>	ไม่ได้จำกัด
<p>มาตรา ๔๖ บุคคลใดจะฟ้องคดี เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียน หรือเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดสิทธิดังกล่าวไม่ได้</p> <p>บทบัญญัติมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียนในอันที่จะฟ้องคดีบุคคลอื่นซึ่งเอาสินค้าของตนไปลงขายว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้าสินนี้</p>	ฟ้องคดีไม่ได้
<p>มาตรา ๔๗ การจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการขัดขวางบุคคลใดในการใช้โดยสุจริตซึ่งชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อสำนักงานการค้าของตนหรือของเจ้า</p>	การใช้โดยสุจริต

ของเดิมของกิจการของตน หรือไม่เป็นการขัดขวางบุคคลใดในการใช้คำบรรยายโดย
สุจริตซึ่งลักษณะหรือคุณสมบัติแห่งสินค้าของตน

ส่วนที่ ๓

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๔๘ สิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้แล้วย่อม
โอน หรือรับมรดกกันได้

สิทธิโอน
หรือรับมรดก

ในกรณีที่มีการโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้โอนหรือผู้รับ
โอนแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนการจดทะเบียน

ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนตาย ให้ทายาทคนหนึ่งคนใดหรือผู้จัดการมรดกแจ้ง
ให้นายทะเบียนทราบก่อนการจดทะเบียน เพื่อดำเนินการรับมรดกสิทธิในคำขอจด
ทะเบียนนั้นต่อไป

การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๙ สิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วย่อมโอนหรือรับ
มรดกกันได้ ทั้งนี้จะเป็นการโอนหรือรับมรดกพร้อมกับกิจการที่เกี่ยวกับสินค้าที่ได้จด
ทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ได้

สิทธิโอน
หรือรับมรดก
พร้อมกิจการ

มาตรา ๕๐ เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้เป็นเครื่องหมายชุดนั้น
จะโอนหรือรับมรดกกันได้ ต่อเมื่อเป็นการโอนหรือรับมรดกกันทั้งชุด

เครื่องหมาย
ชุดต้องโอน
ทั้งชุด

มาตรา ๕๑ การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จด
ทะเบียนแล้วต้องจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าตาม
วรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

จดทะเบียน
ต่อนายทะเบียน

<p>มาตรา ๕๒ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วอาจขอให้นายทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนได้เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ยกเลิกรายการสินค้าบางอย่างที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว</p> <p>(๒) ชื่อ สัญชาติ ที่อยู่ และอาชีพของเจ้าของเครื่องหมายการค้าและของตัวแทน ถ้ามี</p> <p>(๓) สำนักงานหรือสถานที่ที่นายทะเบียนสามารถติดต่อได้</p> <p>(๔) รายการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>แก้ไข เปลี่ยนแปลง รายการ</p>
--	---

ส่วนที่ ๔

การต่ออายุและการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

<p>มาตรา ๕๓ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียนตามมาตรา ๔๒ และอาจต่ออายุได้ตามมาตรา ๕๔</p> <p>อายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง มิให้นำรวมระยะเวลาในระหว่างการดำเนินคดีทางศาลตามมาตรา ๓๘ ด้วย</p>	<p>อายุของการ จดทะเบียน</p>
--	---------------------------------

<p>มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>การต่ออายุ</p>
--	-------------------

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นอีกสิบปีนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิมหรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แต่นายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

ระยะเวลาของการต่ออายุ

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งขยายกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว

ไม่ได้ต่ออายุภายในกำหนด

มาตรา ๕๗ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วอาจร้องขอต่อนายทะเบียนให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตนเองได้ แต่ในกรณีที่มีการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น การเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ได้รับอนุญาตด้วย เว้นแต่สัญญาอนุญาตดังกล่าวจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

เจ้าของร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนของตัวเอง

การขอเพิกถอนการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วฝ่าฝืนหรือมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่นายทะเบียนกำหนดในการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น

เจ้าของ
เครื่องหมาย
ฝ่าฝืนหรือไม่
ปฏิบัติตาม
เงื่อนไขหรือ
ข้อจำกัด

มาตรา ๕๙ ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วหรือตัวแทนเลิกตั้งสำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ในประเทศไทยแล้ว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น

ในกรณีที่นายทะเบียนมีเหตุอันควรเชื่อว่า เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วหรือตัวแทนเลิกตั้งสำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ในประเทศไทยแล้ว ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นหรือตัวแทนสำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ให้ชี้แจงเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน

เจ้าของ
เครื่องหมาย
หรือตัวแทน
เลิกตั้ง
สำนักงาน
หรือสถานที่
ในประเทศไทย

ถ้านายทะเบียนไม่ได้รับคำตอบภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ประกาศโฆษณาว่าจะเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้านายทะเบียนยังไม่ได้รับคำตอบภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามวรรคสาม ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น

มาตรา ๖๐ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นทราบโดยไม่มีชักช้า

มีหนังสือแจ้ง
เมื่อมีคำสั่ง
เพิกถอน

เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๑ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ หากแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้านั้น ในขณะที่จดทะเบียน

- (๑) มิได้เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗7
- (๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘
- (๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ
- (๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน

การร้อง
ขอเพิกถอน
โดยผู้มีส่วน
ได้เสียหรือ
นายทะเบียน

มาตรา ๖๒ บุคคลใดเห็นว่าเครื่องหมายการค้าขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนโยบาย บุคคลนั้นอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้

เพิกถอน
เมื่อขัดต่อ
ความสงบ
เรียบร้อยฯ

มาตรา ๖๓ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ หากพิสูจน์ได้ว่าในขณะที่ขอจดทะเบียน เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ตั้งใจโดยสุจริตที่จะใช้เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ และตามความจริงก็ไม่เคยมีการใช้เครื่องหมายการค้าโดยสุจริตสำหรับสินค้าดังกล่าวเลย หรือในระหว่างสามปีก่อนที่จะมีคำร้องขอให้เพิกถอนมิได้มีการใช้เครื่องหมายการค้าโดยสุจริตสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ ทั้งนี้ เว้นแต่เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะพิสูจน์ได้ว่า การที่มิได้ใช้เครื่องหมายการค้ามีสาเหตุมาจากพฤติการณ์พิเศษในทางการค้า และมีได้มีสาเหตุมาจากความตั้งใจที่จะไม่ใช้หรือจะละทิ้งเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้

เพิกถอน
เมื่อมิได้
ตั้งใจใช้
โดยสุจริต

มาตรา ๖๔ เมื่อได้รับคำร้องขอตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาต

มีหนังสือ
แจ้งให้ยื่น
คำชี้แจง

ถ้ามี ทราบ เพื่อยื่นคำชี้แจงของตน คำชี้แจงดังกล่าวให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในหก สิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการ

มาตรา ๖๕ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ร้องขอให้เพิกถอน เจ้าของเครื่องหมายการค้าการค้านั้น และผู้ได้รับอนุญาต ถ้ามี ทราบโดยไม่ชักช้า

มีหนังสือ
แจ้งคำสั่ง
พร้อมเหตุผล

ผู้ร้องขอให้เพิกถอน เจ้าของเครื่องหมายการค้าการค้านั้น หรือผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของคณะกรรมการ ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๖๖ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดได้ หากแสดงได้ว่าในขณะที่ร้องขอนั้น เครื่องหมายการค้าการค้านั้นได้กลายเป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้า บางอย่างหรือบางจำพวก จนกระทั่งในวงการค้าหรือในสายตาของสาธารณชน เครื่องหมายการค้าการค้านั้นได้สูญเสียความหมายของการเป็นเครื่องหมายการค้าไปแล้ว

สูญเสีย
การเป็น
เครื่องหมาย
การค้า

มาตรา ๖๗ ภายในห้าปีนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียน เครื่องหมายการค้าใดตามมาตรา ๔๐ ผู้มีส่วนได้เสียอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าการค้านั้นได้ หากแสดงได้ว่าตนมีสิทธิในเครื่องหมาย การค้านั้นดีกว่าผู้ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าการค้านั้น

ร้องขอต่อ
ศาลให้
เพิกถอนการ
จดทะเบียน
เพราะตน
มีสิทธิดีกว่า

ถ้าผู้ร้องแสดงได้แต่เพียงว่า ตนมีสิทธิดีกว่าเฉพาะสินค้าบางอย่างในจำพวก ของสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ให้ศาลมีคำสั่งจำกัดสิทธิแห่งการจดทะเบียนให้อยู่เฉพาะ สินค้าที่ผู้ร้องไม่ได้แสดงว่าตนมีสิทธิดีกว่า

ส่วนที่ ๕

การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

มาตรา ๖๘ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนจะทำสัญญาอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้าของตน สำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ทั้งหมดหรือบางอย่างก็ได้

สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

การขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าวตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่คำขอจดทะเบียนนั้นอย่างน้อยต้องแสดงรายการดังต่อไปนี้

(๑) เงื่อนไขหรือข้อกำหนดระหว่างเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น และผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตที่จะทำให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นสามารถควบคุมคุณภาพของสินค้าของผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตได้อย่างแท้จริง

(๒) สินค้าที่จะได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๘ จะไม่เป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด และไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนบายให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าว โดยจะมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดเพื่อประโยชน์ดังกล่าวก็ได้ แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตดังกล่าวจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนบายให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าว

เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งรับจดทะเบียนโดยมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดหรือมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ให้แจ้งเหตุผลให้บุคคลดังกล่าวทราบด้วย

การอนุญาต
ให้ใช้
เครื่องหมาย
การค้า

สัญญา
อนุญาต
ให้ใช้ทำให้
สาธารณชน
สับสนหรือ
หลงผิด

เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสามให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๐ การใช้เครื่องหมายการค้าโดยผู้ได้รับอนุญาตสำหรับสินค้าในการประกอบธุรกิจของตนตามที่ได้รับอนุญาตไว้ ให้ถือว่าเป็นการใช้เครื่องหมายการค้าโดยเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น

ถือว่าเป็นใช้
โดยเจ้าของ

มาตรา ๗๑ เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาตอาจร่วมกันร้องขอต่อนายทะเบียนให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น หรือในส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้กำหนดไว้ในสัญญาอนุญาตดังกล่าวได้ และให้นำมาตรา ๖๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ร่วมกัน
ร้องขอให้
เปลี่ยนแปลง
แก้ไขรายการ
จดทะเบียน
สัญญาอนุญาต

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๒ เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาตอาจร่วมกันร้องขอต่อนายทะเบียน ให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าได้

ร่วมกันร้องขอ
ให้สั่งเพิกถอน
การจดทะเบียน
สัญญาอนุญาต

เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาตฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด อาจร้องขอต่อนายทะเบียนให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า หากแสดงได้ว่าสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว

ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าได้ หากแสดงได้ว่า

(๑) การใช้เครื่องหมายการค้าโดยผู้ได้รับอนุญาตนั้นทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนโยบาย หรือ

(๒) เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นไม่อาจควบคุมคุณภาพของสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นได้อย่างแท้จริงอีกต่อไป

การขอเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตตามมาตรา นี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๓ เมื่อได้รับคำร้องขอตามมาตรา ๗๒ วรรคสองหรือวรรคสาม ให้นายทะเบียนหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี มีหนังสือแจ้งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาตแล้วแต่กรณีทราบ เพื่อยืนยันคำชี้แจงของตนภายในกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันและไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

มีหนังสือ
ให้ทราบเพื่อ
ยืนยันคำชี้แจง

ในการพิจารณาคำร้องขอตามมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ นายทะเบียนหรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณี จะให้บุคคลที่เกี่ยวข้องนำพยานหลักฐานมาแสดงหรือชี้แจงเพิ่มเติมก็ได้

มาตรา ๗๔ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งตามมาตรา ๗๒ วรรคสองแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า คำสั่งดังกล่าวให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน

มีหนังสือแจ้ง
คำสั่งพร้อม
เหตุผล

เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๕ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งตามมาตรา ๗๒ วรรคสามแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าผู้ได้รับอนุญาต ผู้มีส่วนได้เสียซึ่งเป็นผู้ร้องขอและนายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้าคำสั่งดังกล่าวให้มีผลนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการ

มีหนังสือแจ้ง
คำสั่งพร้อม
เหตุผลแก่
ผู้มีส่วนได้เสีย

ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการ ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่มีการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใด การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้นย่อมสิ้นผลไปด้วย

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายการค้าที่ตนเสียเอง หรือจะอนุญาตให้บุคคลอื่นนอกจากผู้ได้รับอนุญาตใช้เครื่องหมายการค้าที่ตนอีกก็ได้

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่มีสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายการค้าที่ตนได้ทั่วประเทศสำหรับสินค้าทั้งหมดที่ได้จดทะเบียนไว้ตลอดอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ตนรวมทั้งในกรณีที่มีการต่ออายุการจดทะเบียนด้วย

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นผู้ได้รับอนุญาตจะโอนการอนุญาตตามสัญญาดังกล่าวให้แก่บุคคลภายนอกไม่ได้และจะอนุญาตช่วงให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้าที่ตนอีกทอดหนึ่งก็ไม่ได้

หมวด ๒

เครื่องหมายบริการและเครื่องหมายรับรอง

มาตรา ๘๐ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายบริการโดยอนุโลม และให้คำว่า “สินค้า” ในบทบัญญัตินี้ดังกล่าว

หมายความว่า “บริการ”

มาตรา ๘๑ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายรับรองโดยอนุโลม

มาตรา ๘๒ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองนั้น นอกจากจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติว่าด้วยการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ผู้ขอจดทะเบียนจะต้อง

คุณลักษณะ
ของผู้ขอจด
ทะเบียน
เครื่องหมาย
รับรอง

(๑) ยื่นข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้นพร้อมกับคำขอจดทะเบียนด้วย และ

(๒) แสดงได้ว่าตนมีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับตาม (๑)

ข้อบังคับตาม (๑) ต้องระบุถึงแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้าหรือบริการที่จะรับรอง ตลอดจนหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น

มาตรา ๘๓ นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนโดยอนุโลม

แก้ไข
เปลี่ยนแปลง
ข้อบังคับ

มาตรา ๘๔ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้น หรือเห็นว่า การรับจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองนั้นจะไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองนั้นและมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจด

ไม่มีความ
สามารถ
เพียงพอ

ทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนโดยอนุโลม

มาตรา ๘๕ ในการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองให้นายทะเบียนระบุถึงสาระสำคัญของข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้นด้วย

ระบุสาระสำคัญ

มาตรา ๘๖ เจ้าของเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วจะขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้นก็ได้ แต่จะต้องไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อประโยชน์ของสาธารณชน

แก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยไม่กระทบต่อประโยชน์

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

สาธารณชน

มาตรา ๘๗ ถ้านายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นควรรับจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตามมาตรา ๘๖ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนและมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาสาระสำคัญของข้อบังคับที่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ประกาศโฆษณาสาระสำคัญของข้อบังคับ

เมื่อได้มีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๘๘ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่ควรรับจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตามมาตรา ๘๖ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

คำสั่งไม่รับจดทะเบียนและหนังสือแจ้งพร้อม

มาตรา ๘๙ เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี

เหตุผลสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเมื่อได้รับความเสียหาย

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่ยุติ

มาตรา ๙๐ เจ้าของเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วจะใช้
เครื่องหมายนั้นกับสินค้าหรือบริการของตนเองไม่ได้ และจะอนุญาตให้บุคคลอื่นเป็น
ผู้รับรองโดยใช้เครื่องหมายนั้นก็ได้

ใช้กับสินค้า
หรือบริการ
ของตนเอง
ไม่ได้

มาตรา ๙๑ การอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายรับรองกับสินค้าหรือ
บริการของบุคคลนั้นต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อเจ้าของเครื่องหมายรับรอง

ทำเป็น
หนังสือ

มาตรา ๙๒ การโอนสิทธิในเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วจะ
กระทำต่อเมื่อ

การโอน
สิทธิใน
เครื่องหมาย
รับรอง

(๑) ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว โดยผู้รับโอนสามารถแสดงต่อนาย
ทะเบียนได้ว่าตนมีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการ
ตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้น

(๒) ทำเป็นหนังสือ และ

(๓) จดทะเบียนต่อนายทะเบียน

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาตหรือไม่รับจดทะเบียนการโอนสิทธิตาม
วรรคหนึ่งให้นำมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การขออนุญาตโอนสิทธิและการขอจดทะเบียนการโอนสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๓ สิทธิในเครื่องหมายรับรองสิ้นสุดลงเมื่อเจ้าของเครื่องหมาย
รับรองนั้นตายหรือสิ้นสภาพบุคคล

สิทธิสิ้นสุดลง

หมวด ๓

เครื่องหมายร่วม

มาตรา ๙๔ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่
เครื่องหมายร่วมโดยอนุโลม เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๑ ส่วนที่ ๕

หมวด ๔ คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๙๕ ให้มีคณะกรรมการ เรียกว่า “คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า” ประกอบด้วยอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นประธานกรรมการ เลขานุการ กรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน อัยการสูงสุดหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความสามารถด้านกฎหมายหรือการพาณิชย์ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาหรือเครื่องหมายการค้าไม่น้อยกว่าแปดคนแต่ไม่เกินสิบสองคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๙๖ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) พิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วม หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๙๗ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

คณะกรรมการ

อำนาจ
และหน้าที่

วาระดำรง
ตำแหน่ง

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๙๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙๗ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ การพ้นจากตำแหน่ง

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม องค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาตามมาตรา ๙๖ (๑) หรือ (๒) ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าร่วมประชุมในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๙๙ ทวิ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๖ (๑) และ (๒) คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตาม อำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง

พระราชบัญญัตินี้ และเมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมการ เพื่อมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อไป

ให้นำมาตรา ๙๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๐ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

คณะอนุกรรมการ

ให้นำมาตรา ๙๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๑ การอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วมหรือสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายบริการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนด

วิธีพิจารณาการอุทธรณ์

วิธีพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐๒ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจมีหนังสือสอบถามหรือเรียกนายทะเบียน ผู้อุทธรณ์ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบายหรือความเห็น หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาก็ได้

อำนาจสอบถาม

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๑๐๓ ในระหว่างเวลาทำการ บุคคลใด ๆ มีสิทธิมาตรวจดูทะเบียนขอเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองและเครื่องหมายร่วม

สิทธิมาตรวจดูทะเบียนขอคัดสำเนา

สารบบเครื่องหมายดังกล่าวขอคัดสำเนาหรือขอให้รับรองสำเนาเอกสาร หรือขอคำ
รับรองจากทะเบียนเกี่ยวกับรายการจดทะเบียนโดยเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๔ หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้จดทะเบียน
ทะเบียนผู้คัดค้าน เจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
หรือเครื่องหมายร่วมที่ได้จดทะเบียนแล้ว ผู้ได้รับอนุญาตหรือบุคคลอื่นใด เพื่อ
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ
สำนักงานหรือสถานที่ที่ระบุไว้ในคำขอจดทะเบียนหรือที่ได้จดทะเบียนไว้ แล้วแต่กรณี

หนังสือให้ส่ง
ทางไปรษณีย์

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้ จะให้เจ้าพนักงานนำหนังสือ
นั้นไปส่ง หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ในกรณีที่ให้
เจ้าพนักงานนำหนังสือนั้นไปส่งถ้าไม่พบผู้รับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว
และอยู่หรือทำงานในสำนักงานหรือสถานที่ดังกล่าวหรือจะปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็น
ได้ง่าย ณ สำนักงานหรือสถานที่ดังกล่าวของผู้รับนั้นก็ได้

เมื่อได้ส่งตามวิธีการดังกล่าวในวรรคสองและเวลาได้ล่วงพ้นไปเจ็ดวันแล้ว ให้
ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว

มาตรา ๑๐๕ เพื่อประโยชน์ในการฟ้องและดำเนินคดีเกี่ยวกับเครื่องหมาย
การค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมตาม
พระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย
บริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย
ให้ถือว่าสำนักงานหรือสถานที่ของบุคคลดังกล่าวหรือตัวแทนตามที่ระบุไว้ในคำขอจด
ทะเบียนหรือที่ได้จดทะเบียนไว้เป็นภูมิลำเนาของบุคคลดังกล่าว

ภูมิลำเนา
ของผู้ฟ้องคดี

มาตรา ๑๐๖ ในกรณีที่นายทะเบียนร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือ
เครื่องหมายร่วม หรือให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย
การค้าหรือเครื่องหมายบริการ ให้นายทะเบียนได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมที่จะต้องเสีย
ตามพระราชบัญญัตินี้

ยกเว้นค่า
ธรรมเนียม
แก่นายทะเบียน

มาตรา ๑๐๖ ทวิ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

อำนาจหน้าที่
ของนาย
ทะเบียนหรือ
พนักงาน
เจ้าหน้าที่

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเข้าไปในยานพาหนะ ของบุคคลใด หรือสิ่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดหรือจอด เพื่อตรวจสอบ ให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและยึดพยานหลักฐานหรือ ทรัพย์สินที่อาจริบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายค้นในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำในสถานที่หรือยานพาหนะ

(ข) บุคคลซึ่งใดกระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไปหรือมีเหตุ อันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้ซุกซ่อนอยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะ

(ค) เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าพยานหลักฐานหรือทรัพย์สินที่อาจริบ ได้ตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะ ประกอบทั้งมีเหตุอันควรเชื่อว่า เนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ พยานหลักฐานหรือทรัพย์สินจะถูก โยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของสถานที่หรือยานพาหนะ และการจับนั้น มีหมายจับหรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมาย

ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจ เจ้าของ หรือผู้ควบคุมยานพาหนะ หรือจาก บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตลอดจนสั่งให้บุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็น

(๒) ในกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนเป็นที่เชื่อถือได้ว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจอายัดหรือยึดสินค้า ยานพาหนะ เอกสาร หรือ หลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดไปก่อนได้แต่ต้องรายงานต่ออธิบดี เพื่อให้ความเห็นชอบภายในสามวัน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดย อนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐๖ ตี ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๖ ทวิ นายทะเบียนและ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
มาตรา ๑๐๖ จัตวา ในการปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

แสดงบัตร
ประจำตัว
เมื่อปฏิบัติ
หน้าที่

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๐๗ บุคคลใดยื่นคำขอ คำคัดค้าน หรือเอกสารอื่นใดเกี่ยวกับการจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียน การต่ออายุการจดทะเบียน หรือการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมาย รับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า หรือ เครื่องหมายบริการ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่นายทะเบียนหรือคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

แสดงข้อความ
อันเป็นเท็จ

มาตรา ๑๐๘ บุคคลใดปลอมเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วใน ราชอาณาจักรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปีหรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ

ปลอม
เครื่องหมาย

มาตรา ๑๐๙ บุคคลใดเลียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วใน

เลียน
เครื่องหมาย

ราชอาณาจักรเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ
เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๐ บุคคลใด

(๑) นำเข้ามาในราชอาณาจักร จำหน่าย เสนอจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อ
จำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วม
ปลอมตามมาตรา ๑๐๘ หรือที่เลียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือ
เครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นตามมาตรา ๑๐๙ หรือ

นำเข้าหรือ
ให้บริการ
เครื่องหมาย
ปลอม

(๒) ให้บริการหรือเสนอให้บริการที่ใช้เครื่องหมายบริการ เครื่องหมาย
รับรอง หรือเครื่องหมายร่วมปลอมตามมาตรา ๑๐๘ หรือที่เลียนเครื่องหมายบริการ
เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นตามมาตรา ๑๐๙

ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา ๑๑๑ บุคคลใด

(๑) แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือ
เครื่องหมายร่วมที่มีได้จดทะเบียนในราชอาณาจักรว่าเป็นเครื่องหมายดังกล่าวที่ได้จด
ทะเบียนในราชอาณาจักรแล้ว

แสดงจำหน่าย
ให้บริการโดย
รู้ว่าเป็นเท็จ

(๒) จำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า
เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมตาม (๑) ที่ตนรู้ว่าเป็นเท็จ หรือ

(๓) ให้บริการหรือเสนอให้บริการโดยแสดงเครื่องหมายบริการ เครื่องหมาย
รับรอง หรือเครื่องหมายร่วมตาม (๑) ที่ตนรู้ว่าเป็นเท็จ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้ง
ปรับ

**มาตรา ๑๑๒ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสอง
หมื่นบาท**

<p>มาตรา ๑๑๒ ทวิ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๖ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่</p>
<p>มาตรา ๑๑๒ ตริ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๖ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ไม่อำนวยความสะดวก</p>
<p>มาตรา ๑๑๓ บุคคลใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปีกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีก ให้ระวางโทษทวีคูณ</p>	<p>วางโทษทวีคูณ</p>
<p>มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ การกระทำ หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย</p>	<p>นิติบุคคล</p>
<p>มาตรา ๑๑๕ บรรดาสินค้าที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายอันเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่</p>	<p>ริบสินค้า</p>
<p>มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่มีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่ามีผู้กระทำการหรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๙ หรือมาตรา ๑๑๐ เจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวระงับหรือละเว้นการกระทำดังกล่าวนั้นได้</p>	<p>มีหลักฐานโดยชัดแจ้ง</p>

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๗ เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และยังคงจดทะเบียนอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๘ ให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๙ บรรดาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน คำขอจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงข้อความที่ได้จดทะเบียนแล้ว คำขอจดทะเบียนโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า และคำขอต่ออายุเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติ

เครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ถ้าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๑) นายทะเบียนยังมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวแล้ว การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

มาตรา ๑๒๐ การขอต่ออายุเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งเจ้าของได้ขอจดทะเบียนไว้สำหรับสินค้าจำพวกใดจำพวกหนึ่งทั้งจำพวก ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าระบุรายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดแจ้ง ในกรณีดังกล่าวนี้ให้นำมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๑ การอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียน และการคัดค้านการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ค้างพิจารณาอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ จนกว่าจะถึงที่สุด

มาตรา ๑๒๒ กำหนดเวลาในการอุทธรณ์ กำหนดเวลาในการคัดค้านการจดทะเบียนกำหนดเวลาให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งที่อาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียน และกำหนดเวลาการแจ้งให้นายทะเบียนทราบและผู้จดทะเบียนได้ตกลงกันแล้วหรือได้นำคดีไปสู่ศาลแล้วตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ถ้ายังมีได้สิ้นสุดลงก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เริ่มนับกำหนดเวลาดังกล่าวใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๑๒๓ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี